

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlášené: 09.12.1992 Časová verzia predpisu účinná od: 22.12.1996 do: 03.05.2000

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

549

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 13. decembra 1957 bol v Paríži dojednaný Európsky dohovor o vydávaní. V mene Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky bol dohovor podpísaný v Štrasburgu 13. februára 1992.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ho ratifikoval s výhradou, že prevoz osôb podľa článku 21 sa povolí len za podmienok, za ktorých sa dáva súhlas s vydaním. Ratifikačná listina bola uložená u generálneho tajomníka Rady Európy, deponitára dohovoru, 15. apríla 1992. Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 29 ods. 2 dňom 18. apríla 1960. Pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku nadobudol platnosť v súlade so svojím článkom 29 ods. 3 dňom 14. júla 1992. Český preklad dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

EURÓPSKY DOHOVOR o vydávaní

Vlády, ktoré podpísali tento dohovor, sú členmi Rady Európy

majúc na zreteli, že cieľom Rady je dosiahnutie väčšej jednoty medzi jej členmi;

majúc na zreteli, že tento cieľ možno dosiahnuť dojednaním dohôd a spoločným postupom v právnych záležitostiach;

majúc na zreteli, že prijatie jednotných pravidiel o vydávaní vhodne prispeje k tomuto zjednocovaniu,

dohodli sa na nasledujúcom:

Článok 1 Povinnosť vydávať

Zmluvné strany sa zaväzujú vzájomne si vydávať, v súlade s ustanoveniami a podmienkami uvedenými v tomto dohovore, všetky osoby, proti ktorým vedú príslušné orgány dožadujúcej strany trestné stíhanie pre trestný čin alebo ktoré vyžadujú tieto orgány na výkon trestu alebo ochranného opatrenia.

Článok 2 Trestné činy podliehajúce vydaniu

1. Vydanie bude povolené pre trestné činy, za ktoré právny poriadok dožadujúcej aj dožiadanej strany ustanovuje trest odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktorého horná hranica je najmenej jeden rok, alebo prísnejší trest. Pokiaľ už trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie boli na území dožadujúcej strany uložené, museli byť uložené najmenej v trvaní štyroch mesiacov.
2. Pokiaľ sa žiadosť o vydanie vzťahuje na niekoľko samostatných trestných činov, ktoré sú všetky trestné podľa právnych poriadkov dožadujúcej i dožiadanej strany odňatím slobody alebo za ne možno uložiť ochranné opatrenie, ale niektoré nespĺňajú podmienky ustanovené pre dĺžku trestu, ktorý možno uložiť, dožiadaná strana má právo povoliť vydanie aj pre tieto trestné činy. Toto právo sa vzťahuje aj na činy, pre ktoré sa ukladajú iba finančné sankcie.
3. Každá zmluvná strana, ktorej právny poriadok neumožňuje vydanie pre určité trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku, môže v rozsahu, v akom sa jej to týka, vylúčiť tieto trestné činy z pôsobnosti tohto dohovoru.
4. Každá zmluvná strana, ktorá si praje použiť právo, ktoré jej poskytuje odsek 3 tohto článku, odovzdá generálnemu tajomníkovi Rady Európy pri uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe buď zoznam trestných činov, pre ktoré sa vydávanie povoľuje, alebo zoznam tých, pre ktoré je vylúčené. Zároveň uvedie ustanovenia právnych predpisov, ktoré povoľujú alebo vylučujú vydávanie. Generálny tajomník rozošle tieto zoznamy ostatným signatárom.
5. Ak právny poriadok niektorej zo zmluvných strán dodatočne vylúči vydávanie pre ďalšie trestné činy, táto zmluvná strana o tom informuje generálneho tajomníka. Generálny tajomník to oznámi ostatným signatárom. Táto informácia nadobudne účinnosť tri mesiace po tom, čo ju generálny tajomník dostal.
6. Ktorákoľvek strana, ktorá využije právo uvedené v odseku 4 alebo 5 tohto článku, môže kedykoľvek použiť tento dohovor aj na trestné činy, ktoré sa z neho vylúčili. Bude informovať o týchto zmenách generálneho tajomníka Rady, ktorý ich oznámi ostatným signatárom.
7. Ktorákoľvek strana môže použiť vzájomnosť, pokiaľ ide o trestné činy, ktoré sú vylúčené z pôsobnosti tohto dohovoru podľa tohto článku.

Článok 3

Politické trestné činy

1. Vydanie nebude povolené, pokiaľ trestný čin, pre ktorú sa o vydanie žiada, považuje dožiadaná strana za politický trestný čin alebo trestný čin, ktorý s politickým trestným činom súvisí.
2. Rovnaké pravidlo sa použije, pokiaľ má dožiadaná strana vážne dôvody sa domnievať, že žiadosť o vydanie pre všeobecný trestný čin bola podaná za účelom stíhať alebo potrestať danú osobu z dôvodov jej rasy, náboženstva, národnosti alebo politických názorov alebo že postavenie tejto osoby by pre niektorý z týchto dôvodov mohlo vyvolať predpojatosť.
3. Atentát alebo pokus oň na hlavu štátu alebo člena jej rodiny sa nebudú na účely tohto dohovoru považovať za politický trestný čin.
4. Tento článok nebude mať vplyv na záväzky, ktoré zmluvné strany prípadne prijali alebo v budúcnosti prijmú v iných mnohostranných medzinárodných dohovoroch.

Článok 4

Trestné činy vojenské

Vydávanie pre trestné činy vojenské, ktoré nie sú všeobecnými trestnými činmi, je vylúčené z pôsobnosti tohto dohovoru.

Článok 5

Trestné činy fiškálne

1. Vydanie pre trestné činy, ktoré sa vzťahujú na dane, dávky, clá a devízové predpisy, sa medzi zmluvnými stranami uskutoční v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru, ak právny poriadok dožiadanej strany pozná trestný čin podobnej povahy.
2. Vydanie sa nemôže odmietnuť iba z dôvodu, že právny poriadok dožiadanej strany neukladá rovnaký druh dane ani dávky alebo neobsahuje daňový, dávkový, colný ani devízový inštitút rovnakého druhu ako právny poriadok dožadujúcej strany.

Rozsudky vydané v neprítomnosti

1. Ak jedna zmluvná strana požiada inú zmluvnú stranu o vydanie osoby na účel výkonu trestu alebo ochranného opatrenia uloženého tejto osobe rozhodnutím vydaným v neprítomnosti, dožiadaná strana môže odmietnuť vydať túto osobu na tento účel, ak sa domnieva, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku, dostatočne nerešpektovalo základné práva obhajoby priznané každému, kto je obvinený z trestného činu. Vydanie sa však povolí, ak dožadujúca strana poskytne ubezpečenie, ktoré sa považuje za dostatočné na to, aby osobe, ktorej vydanie sa žiada, zaručilo právo na nové konanie so zaistením práv obhajoby. Toto rozhodnutie dá dožadujúcej strane právo buď vykonať predmetný rozsudok, ak odsúdená osoba nenamieta, alebo ak namieta, viesť proti vydanéj osobe trestné konanie.
2. Ak dožiadaná strana informuje osobu, o ktorej vydanie sa žiada, o existencii rozsudku vydaného proti nej v neprítomnosti, dožadujúca strana nebude považovať túto informáciu za formálne oznámenie na účely trestného konania v tom štáte.

Amnestia

Vydanie sa nepovolí pre trestný čin, na ktorý bola vyhlásená amnestia v dožiadanom štáte a ktorý mal tento štát právo podľa svojich trestných zákonov stíhať.

Článok 6

Vydávanie občanov

1.
 - (a) Zmluvné strany majú právo odmietnuť vydanie svojich občanov.
 - (b) Každá zmluvná strana môže vyhlásením urobeným pri podpise alebo ukladaní svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, v rozsahu, v akom sa jej to týka, a na účely tohto dohovoru vymedziť pojem „občan“.

- (c) Občianstvo sa bude určovať k času, keď sa prijíma rozhodnutie o vydaní. Ak však vyžiadaná osoba je v období medzi prijatím rozhodnutia o vydaní a jeho vykonaním uznaná za občana dožiadanej strany, môže dožiadaná strana použiť ustanovenia obsiahnuté v písmene (a) tohto článku.
2. Ak dožiadaná strana nevydá svojho občana, odovzdá na žiadosť dožadujúcej strany vec svojim príslušným orgánom, aby mohli začať trestné stíhanie, pokiaľ to považujú za vhodné. Spisy, informácie a usvedčujúce veci, ktoré sa vzťahujú na trestný čin, sa za tým účelom bezplatne odovzdajú spôsobom uvedeným v odseku 1 článku 12. Dožadujúca strana bude informovaná o výsledku svojej žiadosti.

Článok 7

Miesto spáchania činu

1. Dožiadaná strana môže odmietnuť vydanie osoby žiadanej pre trestný čin, ktorý sa považuje podľa jej právneho poriadku za spáchaný úplne alebo sčasti na jej území alebo na mieste, ktoré sa považuje za jej územie.
2. Pokiaľ bol trestný čin, pre ktorý sa o vydanie žiada, spáchaný mimo územia dožadujúcej strany, vydanie možno odmietnuť iba vtedy, keď právny poriadok dožiadanej strany neumožňuje pre rovnakú kategóriu trestných činov spáchaných mimo jej územia alebo keď nedovoľuje vydanie pre daný trestný čin.

Článok 8

Stíhanie pre totožné trestné činy

Dožiadaná strana môže odmietnuť vydanie žiadanej osoby, keď príslušné orgány tejto strany vedú proti nej trestné stíhanie pre trestný čin alebo trestné činy, pre ktoré sa o vydanie žiada.

Článok 9

Prekážka právoplatne rozhodnutej veci

1. Vydanie sa nepovolí v prípadoch, keď príslušné orgány dožiadanej strany vyniesli konečné rozhodnutie v konaní proti žiadanej osobe o trestnom čine alebo trestných činoch, pre ktoré sa o vydanie žiada. Vydanie možno odmietnuť, pokiaľ príslušné orgány dožiadanej strany už rozhodli nezačínať alebo zastaviť trestné stíhanie pre rovnaký trestný čin alebo trestné činy.
2. Vydanie osoby, proti ktorej bol vynesený konečný rozsudok v trefom štáte, ktorý je zmluvnou stranou dohovoru, za čin alebo za činy, pre ktoré bola žiadosť podaná, sa nepovolí,
 - a) ak táto osoba bola vyššie uvedeným rozsudkom oslobodená,
 - b) ak trest odňatia slobody alebo iné opatrenie, ktoré mu boli uložené
 - c) ak súd vyslovil vinu páchatela a neuložil mu trest.
 - i. boli úplne vykonané,
 - ii. sa stali predmetom milosti alebo amnestie v plnom rozsahu alebo v nevykonanej časti,
 - c) ak súd vyslovil vinu páchatela a neuložil mu trest.
3. Napriek tomu môže byť v prípadoch uvedených v odseku 2 vydanie povolené,
 - a) ak čin, o ktorom bolo rozsudkom rozhodnuté, bol spáchaný proti osobe, inštitúcii alebo proti akejkoľvek veci, ktoré majú verejný status v dožadujúcom štáte,
 - b) ak samotná osoba, ktorá bola odsúdená, mala verejný status v dožadujúcom štáte,
 - c) ak čin, o ktorom bolo rozsudkom rozhodnuté, bol spáchaný úplne alebo čiastočne na území dožadujúceho štátu alebo na mieste, ktoré sa považuje za jeho územie.
4. Ustanovenia odsekov 2 a 3 nebránia použitiu širších vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa účinkov prekážky právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k cudzím trestným rozsudkom.

Článok 10

Premlčanie

Vydanie nebude povolené, pokiaľ žiadaná osoba nemôže byť podľa právneho poriadku dožadujúcej alebo dožiadanej strany trestne stíhaná alebo potrestaná v dôsledku premlčania.

Článok 11

Trest smrti

Pokiaľ možno podľa právneho poriadku dožadujúcej strany za trestný čin, pre ktorý sa o vydanie žiada, uložiť trest smrti a pokiaľ právny poriadok dožiadanej strany pre taký trestný čin trest smrti neustanovuje alebo sa obvykle nevykonáva, vydanie možno odmietnuť, pokiaľ dožadujúca strana neposkytne také ubezpečenie, ktoré dožiadaná strana bude považovať za dostačujúce, že trest smrti sa nevykoná.

Článok 12

Žiadosť a potrebné doklady

1. Žiadosť sa podáva písomne a odosiela ju ministerstvo spravodlivosti dožadujúcej zmluvnej strany ministerstvu spravodlivosti dožiadanej zmluvnej strany; odoslanie žiadosti diplomatickou cestou sa nevyklučuje. Iné spôsoby vzájomného styku sa môžu dojednať dohodou medzi dvoma alebo medzi viacerými stranami.
2. K žiadosti sa priloží:
 - (a) originál alebo overená kópia vykonateľného rozsudku o treste alebo rozhodnutia o uložení ochranného opatrenia alebo príkazu na vzatie do väzby, alebo iného príkazu, ktorý má rovnaký účinok a bol vydaný v súlade s konaním ustanoveným právnym poriadkom dožadujúcej strany;
 - (b) opis trestných činov, pre ktoré sa vydanie žiada; čo najpresnejšie uvedenie času a miesta ich spáchania, právnej kvalifikácie a odkazu na príslušné právne predpisy;
 - (c) kópia príslušných právnych predpisov a tam, kde to nie je možné, vyhlásenie o právnom stave a čo najpresnejší opis žiadanej osoby spolu s akoukoľvek ďalšou informáciou, ktorá pomôže zistiť jej totožnosť a štátne občianstvo.

Článok 13

Dodatkové informácie

Pokiaľ sa zistí, že informácie poskytnuté dožadujúcou stranou nie sú pre dožiadanú stranu dostatočné na to, aby mohla rozhodnúť podľa tohto dohovoru, táto strana si vyžiada potrebné dodatkové informácie a môže tiež ustanoviť lehotu pre ich dodanie.

Článok 14

Zásada špeciality

1. Proti osobe, ktorá bola vydaná, nebude vedené trestné stíhanie, nebude odsúdená ani pozbavená slobody z dôvodu výkonu trestu alebo ochranného opatrenia pre akýkoľvek iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním než pre ten, pre ktorý bola vydaná, ani zo žiadneho iného dôvodu nebude obmedzená jej osobná sloboda s výnimkou nasledujúcich prípadov:
 - (a) pokiaľ strana, ktorá ju odovzdala, súhlasí. Žiadosť o súhlas bude podaná spolu s dokladmi uvedenými v článku 12 a protokolom obsahujúcim výpoveď vydannej osoby k danému trestnému činu. Súhlas bude daný, pokiaľ trestný čin, pre ktorý sa žiada o vydanie, podlieha vydaniu v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru;
 - (b) pokiaľ táto osoba mala možnosť opustiť územie zmluvnej strany, do ktorej bola odovzdaná, a neurobila tak do 45 dní od prepustenia alebo sa na toto územie po jeho opustení vrátila.

2. Dožadujúca strana však môže prijať akékoľvek opatrenia potrebné na to, aby odstránila túto osobu zo svojho územia, alebo akékoľvek potrebné zákonné opatrenia včítane trestného stíhania v neprítomnosti, aby predišla právnym účinkom premlčania.
3. Pokiaľ sa v priebehu trestného stíhania zmení opis trestného činu, vydaná osoba bude trestne stíhaná alebo potrestaná, len pokiaľ trestný čin aj podľa nového opisu vykazuje skutkové znaky trestného činu, ktorý by podliehal vydaniu.

Článok 15

Ďalšie vydanie do tretieho štátu

S výnimkou prípadov uvedených v článku 14 ods. 1 písm. (b) dožadujúca strana neodovzdá bez súhlasu dožiadanej strany inej strane alebo tretiemu štátu osobu odovzdanú dožadujúcemu štátu, o ktorú sa usiluje uvedená iná strana alebo tretí štát pre trestné činy spáchané pred jej odovzdaním. Dožiadaná strana môže požadovať predloženie dokladov uvedených v článku 12 ods. 2.

Článok 16

Predbežná väzba

1. Príslušné orgány dožadujúcej strany môžu v naliehavých prípadoch žiadať, aby hľadaná osoba bola vzatá do predbežnej väzby. Príslušné orgány dožiadanej strany rozhodnú o tejto veci podľa svojho právneho poriadku.
2. V žiadosti o predbežnú väzbu bude uvedené, že je k dispozícii jeden z dokladov uvedených v článku 12 ods. 1 písm. (a) a že sa mieni zaslať žiadosť o vydanie. Bude v nej tiež uvedené, pre ktorý trestný čin sa bude o vydanie žiadať, kedy a kde bol tento trestný čin spáchaný, a pokiaľ je to možné, opis hľadanej osoby.
3. Žiadosť o predbežnú väzbu sa pošle príslušným orgánom dožiadanej strany diplomatickou cestou alebo priamo poštou, telegramom alebo prostredníctvom Medzinárodnej organizácie trestnej polície (INTERPOL) alebo akýmkoľvek iným spôsobom umožňujúcim jej príslušné preukázanie, alebo ktorý dožiadaná strana prijme. Dožadujúci orgán bude bez odkladu informovaný o výsledku svojej žiadosti.
4. Predbežná väzba môže byť zrušená, pokiaľ dožiadaná strana nedostane do 18 dní od zadržania žiadosť o vydanie a doklady uvedené v článku 12. V žiadnom prípade nesmie byť dlhšia ako 40 dní odo dňa vzatia do väzby. Možnosť predbežného prepustenia sa nikdy nevyklučuje, dožiadaná strana však prijme také opatrenia, ktoré bude považovať za potrebné, aby zabránila ujdeniu hľadanej osoby.
5. Prepustenie nevyklučuje nové vzatie do väzby a vydanie, pokiaľ žiadosť o vydanie dôjde vzápätí.

Článok 17

Stret žiadostí

Pokiaľ o vydanie žiada súčasne viac ako jeden štát, či už pre rovnaký trestný čin alebo pre rôzne trestné činy, dožiadaná strana rozhodne po prihliadnutí na všetky okolnosti, najmä na relatívnu závažnosť a miesto spáchania trestných činov, ďalej na dátum žiadostí, na občianstvo vyžiadanej osoby a na možnosť následného vydania do ďalšieho štátu.

Článok 18

Odovzdanie osoby, ktorá má byť vydaná

1. Dožiadaná strana bude informovať dožadujúcu stranu spôsobom uvedeným v článku 12 ods. 1 o svojom rozhodnutí ohľadne vydania.
2. Dôvody pre celkové alebo čiastočné odmietnutie budú oznámené.
3. Pokiaľ sa žiadosti vyhovie, dožadujúca strana bude informovaná o mieste a dátume odovzdania a o dobe, po ktorú bola vyžiadaná osoba z dôvodu odovzdania držaná vo väzbe.

4. S výnimkou ustanovenia odseku 5 tohto článku možno vyžiadajú osobu prepustiť po uplynutí 15 dní, pokiaľ nebola prevzatá k určenému dátumu, a v každom prípade bude prepustená po uplynutí 30 dní. Dožiadaná strana ju môže odmietnuť vydať pre ten istý trestný čin.
5. Pokiaľ neprekonateľné prekážky zabránia strane v odovzdaní alebo prevzatí osoby, ktorá má byť vydaná, oznámi to druhej strane. Obe strany sa dohodnú na novom dátume odovzdania a použije sa ustanovenie odseku 4 tohto článku.

Článok 19

Odloženie odovzdania alebo podmienené odovzdanie

1. Dožiadaná strana môže po tom, keď prijme rozhodnutie o žiadosti vydania, odložiť odovzdanie vyžiadanej osoby, aby ju mohla trestne stíhať, alebo pokiaľ už bola odsúdená, aby sa na nej mohol na jej území vykonať trest za iný trestný čin, než pre ktorý sa žiada o vydanie.
2. Namiesto odloženia odovzdania môže dožiadaná strana vyžiadajú osobu dočasne odovzdať dožadujúcej strane v súlade s podmienkami, ktoré sa medzi stranami dohodnú.

Článok 20

Odovzdanie vecí

1. Na žiadosť dožadujúcej strany dožiadaná strana, v rozsahu, ktorý jej to jej právny poriadok umožňuje, zabezpečí a odovzdá veci:
 - (a) ktoré možno použiť ako dôkazy, alebo
 - (b) ktoré sa získali v dôsledku trestného činu a ktoré v čase zadržania boli nájdené u vyžiadanej osoby alebo boli objavené dodatočne.
2. Veci uvedené v odseku 1 tohto článku sa odovzdajú, aj keď dohodnuté vydanie sa nemohlo uskutočniť, pretože vyžiadaná osoba zomrela alebo ušla.
3. Pokiaľ uvedené veci podliehajú zhabaniu alebo prepadnutiu na území dožiadanej strany, môže si ich táto strana v súvislosti s prebiehajúcim trestným stíhaním dočasne ponechať alebo odovzdať s podmienkou, že sa jej vrátia.
4. Akékoľvek práva k týmto veciam, ktoré môže mať dožiadaná strana alebo tretie osoby, zostávajú zachované. Pokiaľ tieto práva existujú, vrátia sa veci bezplatne dožiadanej strane čo najskôr po ukončení konania.

Článok 21

Prevoz

1. Prevoz územím niektorej zo zmluvných strán sa povolí po podaní žiadosti spôsobom, ktorý je uvedený v článku 12 ods. 1, za predpokladu, že strana, ktorá sa žiada o povolenie prevozu, nepovažuje predmetný trestný čin za politický alebo výlučne vojenský v zmysle článkov 3 a 4 tohto dohovoru.
2. Prevoz občana, tak ako je definovaný v článku 6, štátu, ktorý sa žiada o povolenie prevozu, možno odmietnuť.
3. S výnimkou ustanovení odseku 4 tohto článku bude treba predložiť doklady uvedené v článku 12 ods. 2.
4. Pokiaľ sa použije vzdušná preprava, budú platiť nasledujúce pravidlá:
 - (a) pokiaľ sa nemá uskutočniť pristátie, dožadujúca strana informuje stranu, cez ktorej územie sa má let uskutočniť, a potvrdí, že je k dispozícii jeden z dokladov uvedených v článku 12 ods. 2 písm. (a). V prípade neplánovaného pristátia táto informácia bude mať účinky žiadosti o predbežnú väzbu v zmysle článku 16 a dožadujúca strana podá formálnu žiadosť o prevoz;
 - (b) pokiaľ sa počíta s pristátím, dožadujúca strana podá formálnu žiadosť o prevoz.
5. Ktorákoľvek strana však môže pri podpise alebo uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe k tomuto dohovoru vyhlásiť, že povolí prevoz osôb za niektorej alebo všetkých podmienok, za ktorých povoľuje vydanie. V takom prípade možno použiť vzájomnosť.

6. Prevoz vydávanej osoby sa neuskutoční cez územie, kde je dôvodná obava, že jej život alebo sloboda by mohla byť ohrozená pre jej rasu, náboženstvo, občianstvo alebo politické názory.

Článok 22

Konanie

Okrem prípadov, keď tento dohovor ustanovuje inak, bude sa konanie o vydávanie a predbežnú väzbu spravovať výhradne právnym poriadkom dožiadanej strany.

Článok 23

Používaný jazyk

Doklady, ktoré majú byť vystavené, budú v jazyku dožadujúcej alebo dožiadanej strany. Dožiadaná strana môže požadovať preklad do niektorého z oficiálnych jazykov Rady Európy, ktorý si zvolí.

Článok 24

Náklady

1. Náklady vynaložené na území dožiadanej strany z dôvodu vydania bude znášať táto strana.
2. Náklady vynaložené z dôvodu prevozu cez územie strany, ktorá sa požiadala o povolenie prevozu, bude znášať dožadujúca strana.
3. V prípade vydania z nemetropolitného územia dožiadanej strany bude náklady za dopravu medzi týmto územím a metropolitným územím dožadujúcej strany uhrádzať dožadujúca strana. Rovnaké pravidlo platí o nákladoch na dopravu medzi nemetropolitným územím dožiadanej strany a jej metropolitným územím.

Článok 25

Definícia „ochranného opatrenia“

Na účely tohto dohovoru sa pojmom „ochranné opatrenie“ rozumie akýkoľvek príkaz zahŕňajúci pozbavenie slobody, ktorý trestný súd vydal ako dodatok k trestu odňatia slobody alebo namiesto neho.

Článok 26

Výhrady

1. Ktorákoľvek zmluvná strana môže pri podpise tohto dohovoru alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe urobiť výhrady ku ktorémukoľvek ustanoveniu alebo ustanoveniam dohovoru.
2. Ktorákoľvek zmluvná strana, ktorá urobila výhrady, ich odvolá, len čo to okolnosti dovoľia. Toto odvolanie sa uskutoční oznámením generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
3. Zmluvná strana, ktorá urobila výhradu k niektorému z ustanovení dohovoru, sa nemôže dovolávať použitia tohto ustanovenia inou stranou okrem rozsahu, v akom sama toto ustanovenie prijala.

Článok 27

Územná pôsobnosť

1. Tento dohovor sa bude vykonávať na metropolitných územiach zmluvných strán.
2. Vo vzťahu k Francúzsku bude tiež platiť v Alžírsku a v zámorských departementoch, vo vzťahu k Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska na Channel Islands a na Isle of Man.
3. Spolková republika Nemecko môže rozšíriť pôsobnosť tohto dohovoru na „Land Berlin“ oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktorý bude informovať ďalšie strany o tomto vyhlásení.
4. Priamym dojednaním medzi dvoma alebo viacerými zmluvnými stranami možno vykonávanie tohto dohovoru, za podmienok ustanovených v týchto dojednaniach, rozšíriť na ktorékoľvek

územia týchto strán, okrem tých, ktoré sú uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku, za ktorých zahraničné vzťahy ktorákoľvek z týchto strán zodpovedá.

Článok 28

Vzťahy medzi týmto dohovorom a dvojstrannými dohodami

1. Tento dohovor nahradí v štátoch, ktoré sú ním viazané, ustanovenia všetkých dvojstranných zmlúv, dohovorov a dohôd, ktoré upravujú vydávanie medzi ktorýmikoľvek dvoma zmluvnými stranami.
2. Zmluvné strany môžu dojednávať medzi sebou dvojstranné alebo mnohostranné dohody iba na doplnenie ustanovení tohto dohovoru alebo aby napomáhali použitiu zásad, ktoré obsahujú.
3. Pokiaľ sa vydávanie medzi dvoma alebo viacerými stranami uskutočňuje na základe jednotných právnych predpisov, strany môžu upravovať svoje vzájomné vzťahy, pokiaľ ide o vydávanie, výlučne podľa tohto systému bez ohľadu na ustanovenia tohto dohovoru. Rovnaká zásada bude platiť medzi dvoma alebo viacerými zmluvnými stranami, pokiaľ každá z nich má platné právne predpisy, na základe ktorých sa vykonávajú na jej území príkazy na vzatie do väzby vydané na území druhej strany alebo strán. Zmluvné strany, ktoré medzi sebou vylučujú alebo v budúcnosti vylúčia pôsobnosť tohto dohovoru podľa tohto odseku, informujú o tom generálneho tajomníka Rady Európy. Generálny tajomník bude informovať ostatné zmluvné strany o oznámeniach, ktoré dostal podľa tohto odseku.

Článok 29

Podpis, ratifikácia a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor bude otvorený na podpis členom Rady Európy. Podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú uložené u generálneho tajomníka Rady.
2. Dohovor nadobudne platnosť 90 dní po dátume uloženia tretej ratifikačnej listiny.
3. Pokiaľ ide o signatárov, ktorí budú dohovor ratifikovať potom, dohovor nadobudne platnosť 90 dní po uložení ich ratifikačných listín.

Článok 30

Prístup

1. Výbor ministrov Rady Európy môže pozvať ktorýkoľvek štát, ktorý nie je členom Rady, aby k tomuto dohovoru pristúpil, za podmienky, že pre rezolúciu, ktorá bude takéto pozvanie obsahovať, budú hlasovať všetci členovia Rady, ktorí dohovor ratifikovali.
2. Prístup sa uskutoční uložením listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady a nadobudne účinnosť 90 dní po jej uložení.

Článok 31

Výpoveď

Ktorákoľvek zo zmluvných strán môže v rozsahu, v akom sa jej to týka, vypovedať tento dohovor oznámením odovzdaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Výpoveď nadobudne účinnosť šesť mesiacov po dátume, čo generálny tajomník Rady také oznámenie dostane.

Článok 32

Informácie

Generálny tajomník Rady Európy bude informovať členov Rady a vlády štátov, ktoré pristúpili k tomuto dohovoru, o:

- (a) uložení ratifikačných listín a listín o prístupe;
- (b) dátume nadobudnutia platnosti tohto dohovoru;
- (c) všetkých vyhláseniach urobených podľa ustanovení článku 6 ods. 1 a článku 21 ods. 5;
- (d) všetkých výhradách urobených podľa článku 26 ods. 1;
- (e) odvolaní všetkých výhrad podľa článku 26 ods. 2;

- (f) oznámeniach o odstúpení dôjdených podľa ustanovenia článku 31 a o dátumoch, keď tieto odstúpenia nadobudnú účinnosť.

Na dôkaz toho podpísaní, súc na to riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Paríži 13. decembra 1957 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy odovzdá overené kópie vládam signatárov.

Článok 1

Na účely použitia článku 3 dohovoru sa za politické trestné činy nebudú považovať

- a) zločiny proti ľudskosti definované Dohovorom o zabránení a trestaní zločinu genocídia prijatom 9. decembra 1948 Valným zhromaždením Spojených národov,
- b) porušenia práva uvedené v článku 50 Ženevského dohovoru z roku 1949 o zlepšení osudu ranených a chorých príslušníkov ozbrojených síl v poli, v článku 51 Ženevského dohovoru z roku 1949 o zlepšení osudu ranených, chorých a stroskotancov ozbrojených síl na mori, v článku 130 Ženevského dohovoru z roku 1949 o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami a v článku 147 Ženevského dohovoru z roku 1949 o ochrane civilných osôb počas vojny,
- c) akékoľvek porovnateľné porušenia vojnových zákonov platných v čase, keď tento protokol nadobudne platnosť a v tom čase platného vojnového obyčajového práva, ktoré nie sú upravené vyššie uvedenými ustanoveniami ženevských dohovorov.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

